

Wakif

DEĞİŞMİŞ SİRLERİ

AZERBAIJAN STATE PUBLISHER

Baku 1968

M. F. ...ov ad.
A. B. ...lika
KİTABXANA

Klasik azeri şairlerinden Molla Penah Vakıf 1717-de Azerbaycanın şimaldeki Kazah bucağında doğmuştur. Gençlik yıllarında iyi tahsil görmüş, birçok dil öğrenmişti. Sonralar şair Karabağ Hanlığı başkendi Şuşa şehrine taşınmış ve Hanın sarayında baş vezir rütbesine kadar yükselmişti. İran ordusunun ikinci defa Karabağa saldırısından sonra iktidara geçen Karabağ hanının yeğeni tarafından 1797-de idam ettirilmiştir.

Bu kitapçada sunulan şiirler çeviri değildir. Vakıf şiirinin güzelliği ve özelliklerini bozmamak için şiirler bazı ufak tefek değişikliklerle türkçeleştirilmiştir. Aynı zamanda yanlış anlaşılabilir ayrı ayrı sözler şiirlerin sonunda aydınlatılmıştır.

Türkçeleştiren:
SABİR SÂBİH

7-4-3
809/68

SİNTEYİK KAUCUK
senayisi mühendisi
Ali Beyninin
kitablarından

O şuh gamzelerin, hancer kirpigin,
Günde olur yüz bin kan karşısında,
Humar humar bakan elâ gözlerin,
Gerektir veresin can karşısında.

Kaşın karşısında sıvazlı bircek',
Gölge salmış yüze şule mübarek,
Amma iki deste ter² menekşe tek³
Koymuş al yanığın yan karşısında.

Zülfünden kokuşar gül ü reyhanlar',
Kurban her saçına yüz bin civanlar,
Pişvazına gelir hur ü kılmanlar,
Melâik durmuştur san karşısında.

- ¹ şakaklardan sarkan saç lülesi
- ² taze
- ³ burada ve sonra "gibi"
- ⁴ teslegen

C(A3)

Vâkıf kurban zenehdanın¹ câhine,
Şirin gülüşüne, hoş bakışına,
Kul olasın böyle hublar şahına,
Durasın her akşam, tan karşısında.

¹ çene çukuru

Bir güzelin göğüsüne mûştâkım,
Çok çekerim ah ü zarı, şamama!
Ben ha kaldım hasret, elim yetişmez,
Sen git, gör cânânı bari, şamama.

İstegidir bir nevreste—gönlümün,
Olmadı ilâcı hasta gönlümün,
Onun için bu kırılmış gönlümün,
Ne sabrı var, ne kararı, şamama!

Yaka açıp ta ki, göğüs gösterdin,
Baştan başa göğsüm kana dönderdin.
Benim derdimdendir senin de derdin,
Rengindir ne yavuz sarı, şamama!

Benim yârim bir acayip dilberdir,
Yüzü taze güldür, zülfü amberdir,
Sanasın ki, iki kand ü şekerdir
Koynundaki çifte narı, şamama!

Kurbanım Vâkîfın bu hâmesine¹
Ki, yazar derdini dost namesine,
Yete bilmez yârin şamamasına,
Olsa bu dünyanın varı şamama!

¹ kalem

Can verip yüz minnet ile almışım,
Göndermekçin seni yâre, şamama!
Taze bağdan derilmişsin; benzersin
Yârin koynundaki nare, şamama.

Cismin ne naziktir, gül beden gibi,
Bir hoş kokun gelir, yasemin gibi,
Neden saralmışsın sen de ben gibi,
Nedir derdin, ey biçare şamama?

Haktır, sende vardır hayli nezaket,
Yârim şamaması bir gayri nimet;
Korkarım çekesin küllü hacalet
Dururken yanaşık onla, şamama.

Yârın şamaması benzer şekere,
Hayran olur melek, eğer göstere,
Yaraşıktır ak göğüsü mermere,
Kılıp çok ciğerler pâre¹, şamama.

Giribandan nagâh olunca âşikâr,
Dağılır aklım, huşum—her ne var,
Haste Vâkîf çocuk gibi kan ağlar,
Niçin kılmazsın bir çâre, şamama?

Menekşe tek amber zülfün buy¹ verir,
Her yuyup serende havaya, Zeynep!
Onun ıtrın dimağımdan silmesin,
Emanet et bâd-i sabaya, Zeynep!

Kaşa vesme², göze sürme çekende,
Siyah zülfü dal gerdana dökende,
Sallanıban keklik gibi, sekende,
Benzersin yeşilbaş sunaya, Zeynep!

Seni seven çok belâye tuş olur,
Akıl gider baştan, feramuş olur,
Âvazın gelende can bihuş olur,
Kurbanım o nazik sedaye Zeynep!

¹ parça; burada "parçalayıp"

¹ koku
² rastık

Yanağı lâlesin, kameti dalsın.
Ağız şeker, dili, dudağı balsın,
Sanasın ki, yorgun, vahşî maralsın,
Olmuşsun yaraşık obaya, Zeynep!

Sensin padişahı, hanı Vâkıfın,
Aklı, hûşu, din-ımanı Vâkıfın,
Hasretinden çıktı canı Vâkıfın,
Nolur ki, gelesin buraya, Zeynep!

Hayli vakittir ayrılmışız yâr ilen,
Gördük, amma tanışmadık, ayrıldık,
Kaldı canda gizli gizli derdimiz,
Bırce kelime konuşmadık, ayrıldık.

Garip garip durduk bigâneler tek,
Soğuk soğuk baktık divaneler tek,
Dönmedik başına pervaneler tek,
Aşk oduna yanımadık, ayrıldık.

Yarım saat bir arada kalmadık,
Aşk ateşin canımıza salmadık,
Yalvarıban yârın gönlün almadık
Öyle gitti, barışmadık ayrıldık.

O zaman ki, ahbablığı terkettik,
Cüda olduk, hayli ciger berkittik,
Aralıktan gönül kuşun ırküttük,
Birbirile konuşmadık, ayrıldık.

Vâkıf sevdi bir ikrarsız biveta,
Boşa gitti tamam çektiği cefa,
Görüşüben eylemedik hoş sefa,
Kucaklaşıp sarışmadık, ayrıldık.

Olmıyaydı böyle sefere çıkmak,
Biz yâr ile konuşmadık, ayrıldık.
Helâllaşıp, himmetleşip dost len,
Temennaşıp görüşmedik, ayrıldık.

Bilmem, kime deyim derdim nicesi,
Yârın ter memesi, göğüs sahası.
Uyku beni aldı gelen gecesi,
Gül yüzünden öpüşmedik ayrıldık.

Biz doymadık yârın şirin dilinden,
Şeker parçasından, bal dudagından,
Mina gerdanından, ince belinden,
Hayıf oldu, sarışmadık, ayrıldık.

Vâkıfım, üstüme geemez has eli,
Silinmedi hiç gönlümün pas eli,
Ne müddettir, canan bizden küsell,
Gönlün alıp barışmadık, ayrıldık.

B-7959

Kalkıban aşk ile güzar eyledim,
Bir perinin oldum mihman evinde.
Zerrece görmedim hürmet, izzetin,
Kaldım öyle, pişman pişman evinde.

Ta ki, beni gördü ol kalbi kara,
Çekti yaşmağını o gül ruhsara,
Dönderdi yüzünü, baktı duvara,
Sanasın ki, yoktur insan evinde.

Dudağı şekerdir, güftarı şerbet,
Ne fayda, eylemez şirin muhabbet,
Muhtasar, yoktur onda bir lezzet,
Boldur öyle acı nargile evinde.

М. Ф. АХУНОВ АД.
Азәрб. Республика
КИТАПХАНАСИ

Geçme o dilberin sen odasından,
Ter menekşe kokar her köşesinden,
Sanki bir güneştir cennet bağından,
Açılmıştır gül-i elvan evinde.

Vâkıf, bir kimse ki, bizden yaşına,
Yakin bil ki, bizden olmaz aşına,
Gelişimiz hiç gitmedi hoşuna,
Buldum ben halını irfan evinde.

Siyahtel görmedim Kûr kıyısında,
Meğer hiç yeşilbaş olmaz bu yerde?
Şahin gönlüm yine uça dağlara
Havalanıp asla konmaz bu yerde.

Bu diyarda kelagay¹ yok, keten yok,
Göğsüm pute² müjgân okun atan yok.
Sarhoş durup bir nezaket satan yok,
Hiç sevdakâr fayda bulmaz bu yerde.

Bezek bilmez bu diyarın göyçeği³
Tanımaz al çarkat, zerrin leçeği⁴.
Ak gerdan altından halka birçeği
Ter meme üstünden salmaz bu yerde.

¹ İpekli baş örtüsü
² Ok atışları için nişan tahtası
³ güzel
⁴ altınlık

Yârın hayalile bugün ben şadım,
Garipliğe düşsem, kan ağlar didem,
Perisi yanında olmayan adam
Ne iyi sağ kalır, ölmez bu yerde.

Sorsalar ki, Vâkıf, ne oldu sana,
Reng-i ruyin dönmüş ayvaya yine,
Eli ter memeden kopan kimsenin
Saralıban nice solmaz bu yerde.

Bugün bir acayip güzel sevmişim.
Böylesi olamaz hiç vilâyette,
Sanasın ki, cemalından nur yağıyor,
Yaranmıştır, ya Rabb, ne hoş saatta.

Al çarkattan yaşamak tutmuş çeneye.
Simin yakıştırmış zer mintaneye,
Deyildir beraber hiç kimseneye,
Hubların şahıdır şan ü şevkette.

Gülâbilen her gün zülfünü tarar,
Yüzüne bakınca kan olur ciğer,
Gökten yere inmiş melektir meğer,
Yoksa insan olmaz böyle suratta.

Bilegi, bazuşu, her bendi güzel,
Gerdanda zülfünün kemendi güzel,
Ayna tuttu, kalktı bezendi güzel,
Sallandı, göresin, ne kıyamette.

Suna kâhkülü tek serinde telli,
Ak gül yaprağı tek ayağı, eli,
Cismi dolu, nazik bedeni, beli,
Görmemişim dilber bu nezakette.

Ayırıldın obasından, ilinden,
Bir halvette tuta idin elinden,
Emeydin ağzından, şigin lebinden,
Göreydin nicedir tatta, lezzette.

Nevcivanlar bırak daim var olsun,
Amma ki, bizlerden haberdar olsun.
Vâkıfın duası sana yâr olsun!
Seni, hak korusun ömr ü devlette.

Ey susen sümbülüm, al zenahtanlım,
Kurban olsun lâle, gül ilen sana.
Bu nice gündür ki senden ayrırım,
Sanasın hasretim yıl ilen sana!

Deyesi çok gizli derd-i dilim var,
Korkarım ki, deyim, işite ağyar,
İsterim ki, yazam gönderim, ey yâr,
Seher oğrun esen yel ilen sana!

Agzı piyalesin, gerdanı mine,
Nazik ellerinde hünnabî kına,
Seni gören deyer, yeşilbaş suna,
Ucu halka, siyah tel ilen sana!

Çoklar sana İma ilen baş eger,
Mum tek erir, olsa bağı taş eger,
Tuba¹ görse, ikram eyler, baş eger,
Bu güzel boy ilen, bel ilen sana!

Hatırıma gelende zülfün amberi,
Buyun girer ciğerimden içeri,
Ben şahım, ey güzellerin serveri,
Kurbanım Vâkıf tek kul ilen sana!

¹ güzel

Selvi boylum, bir çık, görüm boyunu,
Onda kurban edim canı ben sana.
Kaşlarının takı kıblegâhımdır,
Feda kılım din-ımanı ben sana.

Adam gerek görsün hakkı arada,
Hani senin gibi bir perizade,
Melekten de seni billem ziyade,
Tay etmerim hiç insanı ben sana.

Bakmak ilen doymak olmaz yüzünden,
Konuşurken şirin şirin sözünden,
Bunun için göz kesmerim gözünden,
Müşâkım, ey şeker kâni, ben sana.

Kaşa, göze sürme ne güzel çektin,
Cilvelenip zülfe hem düzen çektin,
Sen niçin sonda benden el çektin?
Eylemezdim bu gûmanı ben sana.

Güzel sen tek böyle şuh ü şen gerek,
Hemdemi de hem özüne ten gerek,
Sana Vâkif gibi dertbilen gerek,
Lâyık görmem her nadanı ben sana.

Doldu dimağıma zülfün amberi,
Valeh oldu gönül havadan sana.
Elim yetmez—name yazıp derdimi
Gönderyorum bad-i sabadan sana.

Oturuşun güzel, duruşun güzel,
Sallanışın güzel, yürüşün güzel,
Huyun, hulkun güzel, her işin güzel,
Bahş olup bu hubluk hudadan sana.

Dudakların benzer lâl-i Yemene,
Hatırladım, bağırim kan oldu yine,
Siyah tel dizirsin beyaz gerdane,
Geçmiş bu kaide sunadan sana.

Fikr ü hayalindir gönlüm ziyneti,
Şirin sözlerindir ağzım lezzeti,
Sensin benim ömrüm, günüm vahdeti,
Yetişmesin, ya Rabb, belâdan sana.

Gam evinde saldın künce' Vâkıfı,
Eyledin muyinden ince Vâkıfı,
Niçin incitirsin bunca Vâkıfı,
Ne hâsıl bu cevri ü cefadan sana?

Bir yüzü gül, rengi lâle, zülfü ter,
Seyre çıkmış, derer taze menekşe.
Deste deste takmış gerdan yanına
Yakışıyor o şahbaza menekşe.

Cismi mermer, halka zülfleri kara,
Onu gören mecnun olur—âvâre
Örmüş saçlarını, salmış katara,
Dizmiş tele, hem püsküle menekşe.

Yaşı on sekize yenice yetmiş,
Güzellikte tamam halkı mat etmiş,
Seyre çıkmış—yâr geldiğin işitmiş,
Dağa salmış bir âvaze menekşe.

Gögsün açıp, ak kolların sığasın,
Öyle gezsün, onu rakip görmesün,
Ağyar ilen çıkıp seyre, dermesün,
Lâyik olmaz anlamsıza menekşe.

Sen sallanıp her karşımdan geçende,
Asla kalmaz sabr ü ihtiyar bende.
Vâkıf zülflerini tarif edende,
Gerektir ki, evvel yazsın: menekşe.

Bir güzel ki, şirin ola binadan,
Yüz yıl geçse onun tadı eksilmez.
Tazeligi, eskiligi bir olur,
Gevher tek kıymette adı eksilmez.

Güzellikten düşmez hiç asilzade,
Gün günden kameti döner şimşada,
Mıhr ü muhabbeti olur ziyade,
İtibarı, itikadı eksilmez.

Ne kadar ki, yüze yetirse yaşı,
Tâ ki, güçten düşse, titreye başı,
Gene can almağa gözile kaşı,
Gamzesinin hiç cellâdı eksilmez.

Cevheri pāk olur taze civandan,
Asla el götürmez şevket ü şandan,
Müjgân hendeklerin geçirir candan,
Peykânının hiç çeliği eksilmez.

Yâkıf, ister misin göresin lezzet?
Gel sev bir dert bilen, ehl-i muhabbet,
Nevcivanlar seven hiç olmaz rahat,
Gece-gündüz hiç feryadı eksilmez.

Seraser bir yere yığılsa hublar,
Senin bir muyine tay ola bilmez.
Güneş gibi şule verir cemalın,
Böyle güzelliğe ay ola bilmez.

Hiç güzeli sentek şuh görmemişim,
Ne fayda, hüsününü çok görmemişim,
Uzun kirpiğin tek ok görmemişim,
Kaşların tarzında yay ola bilmez.

Hasretinden bağırim kan ilen dolmuş,
Ayva gibi rengim saralmış, solmuş,
Bu hubluk ki, haktan sana bahş olmuş,
Hiç kimsese böyle pay ola bilmez.

Kaddın şahbaz, ak bedenin semen tek,
Yanağın lâleden ziyade göyçek.
Üstat seni çekmiş manend -i melek,
Bundan artık hakk ü sâ-y ola bilmez.

Vakıfım, ben sana hayran olmuşum,
Kaşların yayına kurban olmuşum,
Derdinden didesi giryan olmuşum,
Kanlı yaşım gibi çay ola bilmez.

Dehanın sededir, dişlerin inci,
Sanasın ağzın fıstıktır, ay kız!
Humar gözlerini sevenden beri,
Derde düşmüş canım hastadır, ay kız!

Seraser endamın taze kar gibi,
Zülfün gerdanında şahimar gibi,
Rengi beyaz, özû hurda nar gibi
Koynundaki acep nesnedir, ay kız!

Nikap çekip benden yaşınma, zalim
Perişan olmuştur benim ahvalım,
Akl ü huşu benim, fikr ü hayalim
Şuh gözde, gamzede bestedir, ay kız!

Cemalın güneştir, kamerdir yüzün,
Şekerdır dehanın, şirindir sözün,
Yağıdır müjgânın, cadıdır gözün,
Cellât gibi gamzen kastedir, ay kızı!

Vâkıfım, ben Mecnun, sen benim Leylam
Baktıkça, gözümden dökerim seylim,
Ben sana mailim, sendedir meylim,
Deme, senden gayri kestedir, ay kızı!

Bedenini gül yaratan ilâhi,
Seraser ıtrını amber eyledi,
Güzellikte kimdir sana tay ola,
Hüsnün melekleri çaker eyledi.

Suratını çekti ol gün ki, nakkaş,
Cemalini kıldı her güzelden baş,
Cebînine koydu bir mukavves kaş,
Siyah kirpiğini hancer eyledi.

Zülfünü benzetti müşkin kemende,
Ucun halka koydu sib -i zegande,
Lebiyin lezzetini benzetti kande,
Dehanını şehd ü şeker eyledi.

Seni halk eyledi gül destesi tek,
Periden âlâsın, melekten göyçek
Cismindir mûnevver ağ ü nazikrek,
Ol semen göğsünü mermer eyledi.

Ey güzeller şahı, kerem et bana,
Bakma sen asla ağyardan yana,
Şükr olsun Allaha—Vâkıfı sana
Kapıda gulâm-i kemter eyledi.

Bâd-ı saba, bir haber ver gönlüme,
Ol gül-ı hendanım niçin gelmedi?
Hayalim şehrinı koydu virane,
Serverim, sultanım niçin gelmedi?

Sarhoş yürüşüne kurban olduğum,
Görmedikte del-ı devran olduğum,
Mine gerdanına hayran olduğum,
Serv-i hüramanım niçin gelmedi?

Kaşı keman, kirpikleri kamalım,
Ağzı şeker, dudakları yemelim,
Elvan kelagaylı, beyaz memelim,
Göğüsü meydanım niçin gelmedi?

Mihrab u minberim, Kâbe-yi ulyam,
Aklım, huşum, canım, hem dinim, dünyam,
Elim, günüm, obam, Misr ü Züleyham,
Yusuf-i Ken'anım niçin gelmedi?

Nesrin binaguşlum, menekşe muylum,
Periler tal'atım, melaik huylum,
Billûr letafetlim, sünuber boylum,
Huri-yi kılmanım niçin gelmedi?

Ağzı hayır sözlüm, dili dileklım,
Bir turfe ak ellım, gümüş bileklım,
Şahın cilvelim, tavus bezeklım,
Lıbası elvanım niçin gelmedi?

Vâkıf ile döndü bir saatimiz,
Ne sabrımız kaldı, ne takatimiz.
Kopacak bundan sonra kıyametimiz,
Gelmedi cananım, niçin gelmedi?

Boyun sūrahidir, bedenın billûr,
Gerdanın çekilmiş mineden, Peri!
Sen ha bir sunasın, cüda düşmüşsün
Bir bölük yeşlibaş sunadan Peri!

İhtilâtın şirin, sözün mezeli,
Şeker gülüşünden canlar tazeli,
Eller yakışığı, ülke güzeli,
Ne güzel doğmuşsun anadan, Peri!

Yüz yanında dökülmüştür tel nazik,
Göğüs meydan, zülf perişan, bel nazik,
Ağız nazik, dudak nazik, dil nazik,
Ak ellerin elvan kınadan, Peri!

Avcısı olmuşum sen tek maralın,
Hayalimden çıkmaz asla hayalın,
Enliđi, kirşanı¹ neyer cemalın,
Sen bunsuz güzelsin binadan, Peril!

Güneş teki her doğanda seherden
Alırsın Vâkıfın aklını serden.
Duacınım, salma beni nazardan,
Eksik olmyasın senadan, Peril!

¹ yüze sürtmek için boya

Cemalın gözümden nihan olalı,
İsterim bakmayım dünyaya, Peril!
Hayal eyledikçe o serv kaddini,
Döner kanlı yaşım deryaya, Peril!

Olsalar yüz melek, yüz huri kılman,
Yüz mine gerdanlı, zülfü perişan,
Yüz lâle yanaklı, lebleri mercan,
Gönül dönmez senden kimseye, Peril!

Sen gideli, ben ziyade ağlarım,
Vermişim ömrümü bâda ağlarım,
Her düşerken kaddin yâda ağlarım,
Önüm çıkar arş -i âlâya, Peril!

Senden ayrı bağrım kebaba dönmüş,
Yıkılmış dil şehri haraba dönmüş,
Firkatin damı tek azaba dönmüş
Didarın cennet ül me'vaye, Peril

Bir göreydim senin gül cemalını,
Cađı gözlerini, yay hilâlini,
Muanber saçını, hind u hâlini,
Yeterdi her derdim devaye, Peril

Peyveste kurulsun kaşın kemanı,
Okların göğsümden geçsin nihanı,
Gül bedenini hiç görmesin yamânı,
Lütf eyle Vâkıf -ı şeydaya, Peril

Sen ey huri yüzlüm, melek simalım,
Güzellikte olmaz kimse sen gibi!
Al yanığın halka halka yanında
Menekşe zülflerin—yasemin gibi.

Gerdanında teller ne güzel teldi',
Onların meskeni o nazik beldi,
Ne seng-i mermerdi, ne berg-i güldü
Bu ak endam gibi, bu beden gibi.

Kametın tek hiç bir kamet biçilmez,
Dudakların ter koncadan seçilmez,
Bülbüller ötüşmez, güller açılmaz,
Böyle şirin şirin sen gülen gibi.

¹ Burada "saç" değil "küme"; "yığın" mânâsındır.

Ne hoş sitemkârsın zalim ü hunhar,
Onun için senden çok gileyim var,
Bilmenim ki, sana ne demiş ağyar,
Hayalindir benden gene gen gibi.

Vâkıfı mihnet ü frakâ salma,
Ağyarın sözünü kulağa salma,
Beni öz derdinden kenara salma,
Hiç âşık bulunmaz sana ben gibi.

Bâd -i saba, bir haber ver gönüme,
Görüm o yanığı lâle gelir mi?
Hasretinden gönül dönmüştür kana,
Baş çekmeğe bizim hale gelir mi?

Sallanırken eyler naz ü gamzeler,
Yüz döşer pâyine gören kimseler,
Kaşa-göze çekmiş siyah sürmeler,
Sıvaz vermiş hattı hale, gelir mi?

Allah muradını versin o yârin,
Rakibi küyinden sürsün o yârin,
Mübârek gûşine, görsün o yârin,
Ben çektiğim ah ü nale gelir mi?

Ok kirpiyin ucu a yaşa dönmüş,
Gözlerim cellâdı temaşa dönmüş,
Seg rakibin canı ne taşa dönmüş,
Bir zevale gör havale gelir mi?

Vâkıfım, yaradım dostu, düşmana,
Ta ki, cünun oldum yetiştim sana,
Senin gibi güzel seven kimsene
Yine akla, bir kemale gelir mi?

Bu nice zülmüdür bana eylersin,
Adam meğer bir insafa gelmez mi?
Bir gün göreceksin, vallah, ölmüşüm
Bu kadar dert çeken âhir ölmez mi?

Hubların bazısı nice zad¹ olur,
Yârın gamli koyar, kendi şad olur,
Bir sevgi ki, sevgisinden yâd olur,
Meğer onun iyilğin bilmez mi?

Hublarda âdettir, nezaket satar,
Gene hayalini hayale katar,
Güzel olan meğer başın dik tutar
Âşığına doğru hiç eğilmez mi?

¹ Azık; yiyecek

Aşk oduna yandı canım serbeser,
Allaha bak, ey zalim ü sitemkâr,
Âşığına kanlar ağlatan dilber
Râhme gelip göz yaşını silmez mi?

Bir peri olaydı bu demden ötrü,
Kendin öldüreydi adamdan ötrü,
Kadirbilen iyi hemdemden ötrü
Vâkıf, can üzülür, bes üzülmez mi?

Neden küsmüş tâb'i nazik olan yâr,
Bilmenem ki, buna ne çare gerek?
Ne demektir dost dostundan eğilmek,
Gerektir düzele yol, ara gerek.

Acaba, ne demiş rakib -i bipir,
Yâr olmuştur benden ha bile dilgir,
Ben ondan etmerim canımı teksir,
Amma ki, özünden işare gerek.

Eteklîği altın, kasabesi¹ zer,
Pembe çarkatı kaddine beraber,
Başında berk verir gün gibi ziver,
Onu gören düşe odlara gerek.

¹ Eski baş örtüsü

Eşrefiden yüzlük yüzünde göyçek,
Bogazı altında düzenli birçek,
Göğüs böyle beyaz, yanan lâle tek,
Göz elâ gerektir, kaş kara gerek.

Okumuş Vâkîfın hem evvelinden,
Şirin kafiyesinden, şuh gazelinden,
Kalkıp öpmüş ayakından, elinden,
Barışmak yalvara yalvara gerek.

Açıkbaşta eger olsa bir dilber,
Onda bu nişanlar muayyen gerek.
Endamı ayine, kaddi mutedil,
Siyah zülfü kametine ten gerek.

Yanagı lâle-yi baharî gibi,
Lebleri yakutun kenarı gibi,
Bir tane nâsûfte mervarid gibi,
Baştan ayagâdek ak beden gerek.

Temizlikte ola meyl ü hevesi,
Olmiya âşığa naz ü gamzesi,
Gül gibi kokuya nutk ü nefesî,
Zülfü ya menekşe, ya semen gerek.

El-ayağı kaldede, desturda,
Baldırı etli, topukları çukurda,
Bir kat et içinde, kemiği hurda,
Ağız-burnu nazik, yüzü gen gerek.

Nevreside, ondört, onbeş yaşında,
Kusur olmiya kirpiyinde, kaşında,
Hayası yüzünde, akli başında,
Hizmette, sohbetle müstahsen gerek.

Tavus gibi cilvelene her seher,
Bezек vere cemalına serbeser,
Hiç sormadan vere gönülden haber,
İşare anlıyan, hal bilen gerek.

Yaşadıkça civanlana, genlene,
Bir hicabda, bir perdede eğlene,
Nutk ü nefesinden canlar dinlene,
Şirin konuşuban hoş gülen gerek.

Sözü doğru ola, her işi helâl,
Bilmiye kim, fitne nedir, mekr ü al,
Mum gibi karşıda dura nutku lâl,
Kesilse de başı, dönmiyen gerek.

Vâkıf, iyi canan gerek can için,
Nedir çok çalışmak bu cihan için,
Bir güzel gerektir bizim han için,
Vali hizmetinde arzeden gerek.

Bulut zülfü, ay çehreli güzelin,
Kalkıban başına dolanmak gerek,
Bir evde ki, böyle güzel olmya,
O ev berbat olup talanmak gerek.

Endamı ak gerek, göğüsü mermer,
Siyah zülfü kametine beraber,
Koynu içi gûya miskle amber,
Bastığı toprağı yalamak gerek.

Sarhoş durup sarayından bakarken,
Ak gerdana hamaillet takarken,
Göze sürme, kaşa rastık sürerken,
Canım aşk oduna kapılmak gerek.

Çıka sarayından canlar alan tek,
Öfkeline geh geh kahri olan tek,
Şahmar zülfü dal gerdanda yılan tek,
Herdem sallanırken bunalmak gerek.

Vâkıf, senin işin müdam ah olsun,
Seg rakibin ömrü koy kütah olsun,
Hemdemsiz kimsene eğer şah olsun,
Gedadır o kimse kaçınmak gerek.

Vefasızsın, senden yüz çevirmişim,
Yalancıya, ikrarsıza bakmarım,
Seni ok kirpiğe hasret koyarım,
Göğsün olsa parça parça bakmarım.

Nerde görseñ bir sevgili kimsene,
İster ki, hayalim tez ona döñe.
Benim yârim gerek baka bir bana;
Gayri yüze bakan yâra bakmarım.

Nikap çekip yüze, halı gizlerim,
Siyah zülfü, reng -i alı gizlerim,
Konca gibi gül cemalı gizlerim,
Sallam seni ah ü zara, bakmarım.

Yanımda itibar sata bilmezsin,
Boynundan günahın ata bilmezsin,
Bizimle ihtilât kata bilmezsin,
Anlatma ki, sözlerine bakmarım.

Vâkıfı derlerdi çok güzel seven,
Öyle bildim sen de onun gibisin.
Bildim şimdi, vallah, sendekini ben:
Vefasızsın, ikrarsıza bakmarım.

Ben yine hubların padişahından
Kendime dost bir nigârı tutmuşum.
Avcı olup kurmuş muhabbet ağın,
Lâcın gözlü hub şikârı tutmuşum.

Dal gerdandan düşüp tutmuş dalı zülûf,
Hoş gösterir zenehdanı, halı zülûf,
Görmemişim böyle bir sefalı zülûf,
Çok sünbül-i amberbarı tutmuşum.

Ak yüzünde siyah saçı burmağı,
Dal gerdandan düşüp baş indirmeği,
Miyânında saçın ucun örmeği,
Bütün dünyada bu yârı tutmuşum.

Vakfım, görmüşüm bir turfe didar,
Çekerim görmekçin bir de intizar,
Her kesin dünyada bir kıblesi var,
Ben de yönüm senin yönü tutmuşum.

Nerde görsem bir şuh, keman kaşını,
İsterim canımı kurban eyleyim.
Tutam zülfün ucun, dönem başına,
Bağrımı oduna biryan¹ eyleyim.

Ben bilirim kadrin sarhoş civanın,
Halka zülfün, ter zenehdanın,
Bu gül endamlının, serv-i revanın
Duram yerişine seyran eyleyim.

Ben onun derdine oldum müptelâ,
Şem-i hiyalime o verir ziya,
Hublardan ki, bana gelse her belâ.
İstemem ona ben derman eyleyim.

¹ kebab.

Hublara vermişim din-imanımı,
Şevket ü şanı, ad ü sanımı,
Cellât tek gözleri alsa canımı,
Nâmerdim, ben eğer aman eyleyim.

Vâkıfa rahm eyle, bari ilâhî,
Agâh et derdimden ol yüzü mahî,
Kadem basıp bize gelsin nagâhî,
Bir gece ben onu mihman eyleyim.

Bir endanı -nesrin, dudağı konca,
Bir kameti gülbün yâra âşığım.
Olsa yüz yüzü gül, vız gelir bana,
Ben yalnız bir gül'izâra âşığım.

Geceler sehre dek eylerim nâle,
Asla düşmez gönüm başka hayale,
Bir gerdanı mine, ağzı piyale,
Bir lehçesi şirinkâre âşığım.

Bir gerdanı turunç, göğüsü meydan,
Bir sözü cevahir, mervarid dendan,
Bir maral bakışlı, kirpiği peykân,
Bir kaşları zülfikâre âşığım.

Bir gülende leblerinden bal akan,
Bir bezenip sarhoş tavus tek çıkan,
Bir nikap altından gizlice bakan,
Bir acayip hoşlısana âşığım.

Vâkıfım, bedenden canım dağılır,
Mecnun gibi hanımanım dağılır,
Görmedikte dîn-îmânım dağılır:
Gece gündüz ben didara âşığım.

Bahane tutuban, bizden gen gezme;
Sır sözüm yadlara deyen değilim.
Gönül reva görmez seni yad göre,
Seni yabancıya kıyan değilim.

Arzum budur, gözüm dikem gözüne,
Konuşasın, kulak verem sözüne,
Ölene dek bakım güneş yüzüne,
Arzum canda kalmış, doyan değilim.

Vâkıf diyor, doymaz seven sevenden,
Ölene dek el götürmenem senden,
Abes abes niçin kaçırırsın benden,
Ben-ki, zalim, yamyam değilim.

Yine beni yanar yanar odlara
Dağılmış ayrılık saldı, sevdiğim!
Ben ha gittim mihnet ile, dert ile,
Can senin yanında kaldı, sevdiğim!

Siyah zülfün gerdan altta kayırılır,
Elâ gözler can almıya kalkışır,
„Canandan ayrılan candan ayrılır“
Halk içinde bir meseldir, sevdiğim!

Selvi kaddın sünübere ten değil,
Tamam senin gibi gülbeden değil,
Artık evvelki tek sen gören değil,
Şimdi halli yaman haldir, sevdiğim!

Kaşların kurulu yay tek çekilir,
Kırpıkların oklar ciğer sökülür,
Konuşurken kand ü şeker dökülür,
Dilin, dudakların baldır, sevdiğim!

O! Hadice hakkı, Sakine hakkı,
Hayranîse hakkı, Emine hakkı,
Kâbe, Mekke hakkı, Medine hakkı,
Derdin bu Vâkıfı aldı, sevdiğim!

Çok zamandır, yârin hasretindeyim,
Geleydi, bir onu bari göreydim;
Bülbül tek feryadım çıktı feleke,
Cennet kokulu gül'izarı göreydim.

Basaydı yüzüme gül ayağını,
Öpeydim yüzünü, hem dudaklarını,
Kâh açıydim ak göğsünün bağını,
Koynundaki çifte nari göreydim.

Kâh alaydım gerdanını kucağa,
Kâh yüzüm sürteydim zülfe, dudaga.
Kâh ta oturaydım karşı karşıya,
Konuşaydı, hoş lisanı göreydim.

Bilir mi o bağırdaki yararı,
Nice yakmış ben tek günü kararı,
Yâr benden kesmezdi böyle aranı,
Bu koymıyan kimdir, bari, göreydim.

Vâkıfım, hicrandır benim mahşerim,
Gece gündüz canan olmuş ezberim,
Kerem eyleyiben gelse dilberim,
Kesilir mi ah u zarı göreydim?

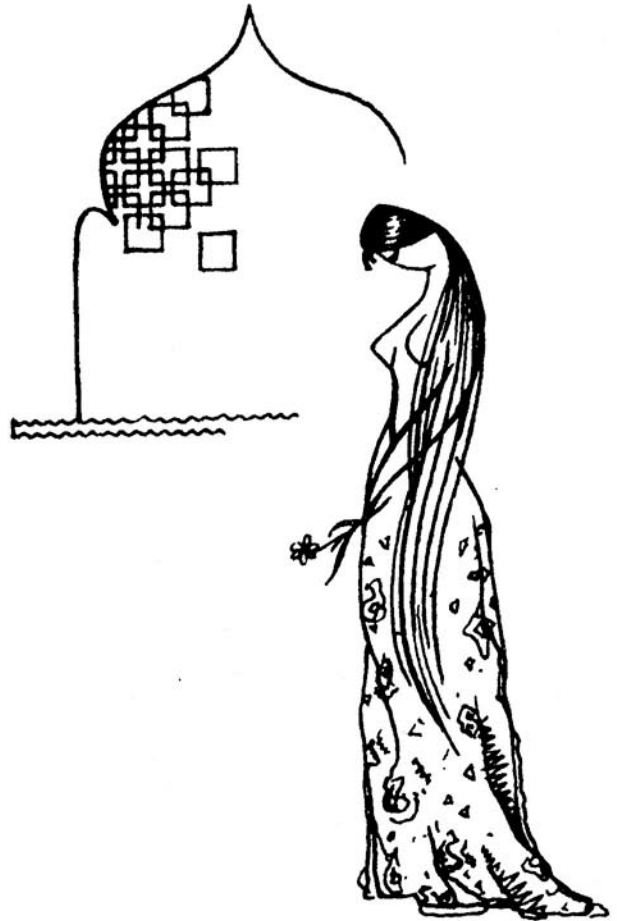
**Bedenin seraser gül harmanıdır,
Kametın güzeldir, güzel sevdiğimi
Hiç ne istemenem iki dünyada,
Sensin benim evvel-âhır, sevdiğimi!**

**Kul vermişim bu canımı canana,
Nerde olsam, gönlüm gelir yanına,
Ne kadar söylesem senin şânına,
Yakışır muhammes, gazel, sevdiğimi!**

**Uzak durma, benden cûdayı gezme!
Sevirsin, ey nazlım, hudayı gezme!
Eğri oturup, böyle kinayı gezme!
Gel şimdi benimle düzel, sevdiğimi!**

Ahımı göklere her seher çektim,
Az çekmedim, amma muteber çektim,
Koynunda nar derdi ol kadar çektim,
Oldu rengim ahir hezel¹, sevdiğim!

Humar gözlerini açık koymasın,
Yıkılan gönlüme dayak koymasın,
Derman eylemeğe ayak koymasın,
Şikeste Vâkıftan yüz el, sevdiğim!

¹ sarı yaprak

Señalar getirip, teñrif buyurdun,
Kadem bastın bize, kurban olduğum.
Az kala ki, senin hasretin bizi—
İnceltmişti—yüze, kurban olduğum.

Sen geldin, nur doldu eve-odaya,
Geldiğın yollara canım sadaka,
Kalkıp kurban olmak sen tek konaga
Hoştur canımıza, kurban olduğum.

Ben malim, senden düşmenem çaşa¹,
Bulut zülfe, ak çehreye, ay kaşa,
Koy doyunca baksın, etsin temaşa,
Hayrandır göz göze, kurban olduğum.

¹ yanlışlıkla başkasını tutmam

Sen kaddine yeşil-allar geyici,
Vâkıf ise sana gazel deyici,
Şükr Allaha, değil adamyeyici,
Nolur gelsen bize, kurban olduğum.

Benim yârim süslenerek geleni,
Sanasın kan süzür dudaklarından.
Şule verir zenehdanın çevresi,
Nur dökülür göyçek yanaklarından.

Gerdan çekip, tevbih kılar kugulara,
Hasretinden bağrım döner sulara,
Periler evlâdı derler bunlara,
Bunlar da güzeldir ocaklarından.

Ak göğsün güzeldir, gerdan güzeldir,
Seraser endamın birden güzeldir,
Selvi kaddin sünuberden güzeldir,
Kolların, topuğun, gerdanlarından.

Dehanın sedeftir, dişlerin inci,
Sen beni eyledin eller gülüncü,
Libasın elvandır, carkat¹ turuncı,
Saçaklar yakıştır kıyılarından.

Vaktin derdini bileydi yâri,
Derdine bir derman kılardı yâri,
Kadem basıp şimdi geleydi yâri,
Öpeydim elinden, ayaklarından.

Name, gider olsan yârın küyine,
Derd -i dilim o canana degilen!
Bûlbûlüyüm konca gülünden ayrı,
Bağrım dönmüş kızıl kana, degilen!

Kurban olum kirpiğine, kaşına,
Sel oluban karış akan yaşına,
Pervaneler gibi dolan başına,
Ateş tutup yana yana, degilen!

Din-imanım düz-ilkara bağlıdır,
Hasret canım bir çift nara bağlıdır,
Mürg -i ruhim zülf -i yâra bağlıdır,
Çok çekmesin zülfe şane, degilen!

¹ söz, yemin

¹ baş örtüsü

Kılmış hüsün şevk ü derdimi efzun,
Ayrılık gaminde göz yaşım Ceyhun,
Aklım baştan gitmiş, olmuşum Mecnun,
Bu Vâkıfa sen divane degilen!

Bir fitne eylemlî yüzü benlinin,
Bir şirin dillinin kurbanyım ben.
Bir şeker söyleyişli zülâl' leblinin,
Bir ağzı ballının kurbanyım ben.

Bir süsen muylunun, semen boylunun,
Ferişteh² huylunun, melek soylunun,
Bir cennet küylunun, tuba boylunun,
Bir şimşat kollunun kurbanyım ben.

Bir gözü şerlinin, cenk nazarlıının,
Zülfü amberlinin, misk terlinin,
Bir semenberlinin³, zer kemerlinin,
Bir ince bellinin kurbanyım ben.

¹ sâf, hafif

² melek

³ Yasemin göğüslü

Birçok üfletlinin, muhabbetlinin,
Bir merhametlinin, şefikatlinin,
Bir peri tellinin, gün tal'atının
Bir mahcemallının kurbanıyım ben.

Övünmesin kimse, güzelim, diye
Başka türlü olur halî güzelin.
Güler yüzlü, şirin sözlü hoşuyusal,
Leblerinden akar balı güzelin.

Kaşı tak tak gerek, yanağı nazik,
Ağzı, burnu, dili, dudağı nazik,
Baldırları kalın, ayağı nazik,
Var endamı olur dolu güzelin.

Yanağı gül, zülfü yasemin gerek,
Memesi dik, ak göğüsü gen gerek,
Haldan haber veren, dertbilen gerek,
Hiç olmıya mekr ü alı güzelin.

Yumru ola gerdanı, gen ola yüzü,
Çok derdmend ola, dert bile özü,
Günde sürmelene mestâne gözü,
Eli ola al kınalı güzelin.

Yabancıyle asla olmıya işi,
Kafiye, gazelden çok çıka başı,
Pınar tek kaynıya¹hem gözu kaşı,
Artık ola hem kemalı güzelin.

Güzel gerek el götüre cefadan,
Lezzet göre her dem zevk ü sefadan.
Vâkıfım kaçarım ben bivefadan,
Kurbanıyım bir vefalı güzelin.

Dügün oldu, bütun hublar yığıldı,
Gelmedi bir bizim gülbeden gelin.
Sen gelmedin deyin, yasa batmışım,
Gel de gör, ey zülfü yasemin gelin.

Bir kadem bas ki, toy senin toyundur,
Toylar yakışığı senin boyundur,
Mollalar meskeni ser -i küyundur,
Onu gören döner Kâbe'den, gelin!

Cam içmişim ben, mestane gelmişim
Eyleyip bağrımı şane gelmişim,
Senin hasretinden cane gelmişim,¹
El götür bu naz ü gamzeden gelin!

¹ bıkılmışım

Saz tutulup yüz bin senem oynasa,
Cem oluban rum ü acem oynasa,
Gökte melek, yerde adam oynasa,
Hazzim olmaz asla özgeden, gelin!

Gel oyna, eline kelagay dola,
Buyur, şabaş¹ versin Vâkıf tek kula!
Mat kalıp desinler: kimindir ola
Keklik gibi sekip bu süzen gelin!

Siyah zülfün kaddin ilen beraber,
Nazik ak endamın beyaz kar, gelin!
Sallamışın tamam cihana değer,
Senin tek bir güzel nerde var, gelin.

Melaikler gelir seni selama,
Gamzen beni çarptı, gel bak yarama.
Şeker kübbesidir, yoksa şamama,
Koynun içindeki çifte nar, gelin?

Seni seven akli, kemalı neyler,
Hem de görmüş özge cemalı neyler,
Bu dünyada mülkü o, malı neyler,
Her kim olsa senin ilen yâr, gelin!

¹ begenme, aferin söyleme, para.

Giymişsin üstüne gül pireheni',
Cemalın şulesi tutmuş devranı,
Nagâhten gözlerim görende seni,
Kalmadı canımda ihtiyar, gelin!

Hasretinden Vâkıt düştü derde, gel,
Hiç eğlenme ileride, gerde, gel,
Bir gelmiştin, kerem eyle, bir de gel,
Gönlüm çekir sana intizar, gelin!

¹ gömlek

Humar gözlerini sevenden beri,
Dahi başkasına uymanam, gelin!
Hoyrat ile böyle can can olmuşsun
Meğer ki, ben onu duymanam, gelin!

Cifridar¹ sürmeni çekmiştir göze,
Hayalanıp dahi indirmez bize,
Ben ha billem, kanın kaynar tüysüze,
Ben tuttuğum elden koymarım, gelin!

Başına döndüğüm, suların yolu,
Giderken boş gider, gelirken dolu.
Memelerin üstünden çatının kolu, —
Sen kıysan, ben sana kıymarım, gelin!

¹ falcı

Başına döndüğüm, telli, tokalı,
Kaşların canımı hak nâhak alı,
Ağarmıştır kırmak olmaz sakalı,
Vallah, yüzüm üste koymarım, gelin!

Tahtına çıkmarım, tahtın yücedir,
Koynuna girmerim, yarı gecedir,
Düşünmekî Molla Penah kocadır
Seni tamam yerim, doymarım, gelin!

Ne güzel sürmeden cilâ getirdi,
Döndü bir afet -i cana gözlerin.
Apardı aklımı, din-imanımı
Senin böyle bu mestane gözlerin.

Gamze tigin çekti, çaldı canımı,
Bir cellâda döndü, aldı canımı,
Gene yanar oda saldı canımı,
Koydu beni yana yana gözlerin.

Elâ gözler humarlanır, süzülür,
Her yan bakışında canım üzülür,
Müjgânların göğsüm üste dizilir,
Meyl ederken bu mekâna gözlerin.

Hüsnün güle benzer, boyun minaya,
Canım, kurban olsun böyle sunaya,
Kırpığın hadengin¹ vurdu sineye²,
Etti bağırim şane şane gözlerin.

Hayalın gönlümde, gözümde gezer,
Humar humar bakar, canımı üzer,
Şikeste Vâkıftan kesmesin nazar,
Rahim etsin ben mihmana gözlerin.

Gerdânında, kametinde ayıp yok,
Amma ne güzeldir perişan zülfünü
İtrından dinlenir seraser ervah,
Ya misk-i amberdir, ya reyhan zülfün.

Gülâb serpiliben gezerken şane,
Kokusu yayılır cümle cihana,
Döndermiştir beni Şeyh Sinan'a,
Ne din koymuş bende, ne iman zülfün.

Ak elin ki, değer o misk-i nâba,
Benzer bulut içre giren mehtaba,
Halkalanır, dönür ucu kullâba,
Asar günde bin bin dil ü can zülfün.

¹ ok
² göğüs

Yassılanmış ay çehrenin yanında,
Başı sarkır ter gerdanın yanında,
Siyah benin, al yanağın yanında
Eksik olmaz asla, her zaman zülfün.

Vakfım, olmuşum zülfe giriftar,
Gönlüm vıran, halim harap, günüm zâr,
Bir nazar kıl bana, ey çeşm-i humar,
Eylemiştir beni sergerdan zülfün.

Yine bayram oldu hublar evinde,
Sanasın, açılmış taze gül bugün.
Menekşe zülfleri alasın ele,
Şane tek gezesin telbetel bugün.

Kim öle, kim kala bu bayramadek,
Ceht eyle, yetesin gül endamadek,
Geceler subhadek, ta akşamadek,
Yârın gerdanında ola kol bugün.

Sanasın, yüzünü arak nemidir,
Öyle bahar fasli, gül şebnemidir,
İhtilât pazarı, sohbet demidir,
Gerek düşe dost kâyine yol bugün.

Temaşa kılasın kaşa, çehreye,
Sürtesin yüzünü zülfe, gerdana,
Yâr bezenip durmuş canlar almağa,
Ölmeli günündür, Vâkıf, öl bugün.

Beni gark eyledin gam deryasına,
Ey çeşm-i humarım, niçin ağladın?
Ey gözüm, ne değmiş gevrek gönlüne?
Ey şirin güftarım, niçin ağladın?

Gerdanında zülfün ter sümbül gibi,
Sunadan üzölmüş karatel gibi,
Sen gerek gülesin kızıl gül gibi,
Ey lüle ruhsarım, niçin ağladın?

Olmya sen beni biikrar sandın.
Zarafet eyledim, ona inandın,
Ne değdi gönlüne, neden bunaldın,
Dişleri mervaridim, niçin ağladın?

Bağrım başın göz göz eyledin, deldin,
Dönüm gözlerine, az ağla—öldün;
Deyerdin, gülerdin, böyle değildin,
benim cadugerim, niçin ağladın?

Her kes gören demde öz sırdaşını,
Meğer asar suratını—kaşını?!
Oda yaktın ciğerimin başını,
Vakıf der: dildarım, niçin ağladın?

Başına döndüğüm, toy adamları,
Siz de deyin: toya gelen oynasın,
Adını demerim, elden ayıptır,
Falan kesin kızı, falan oynasın.

Ne müddettir ona güvenen bizik,
Hasretin çekmekten canımız üzük,
Her eline almış bir tane yüzük,
Yüzüğü destine alan oynasın.

Bir tubâ boyludur; boyu nevrete,
Hasretin çekmekten olmuşum haste,
İşaret eylerim anlıyan dosta,
Dostunun kadrini bilen oynasın.

Ben Molla Vâkıfım, eylerim efgan,
Gözlerim de yaş yerime döker kan,
Uzun boylu, yeniyetme , nevcivan, —
Beni bu dertlere salan oynasın.

Oğrun baka baka, ey çeşm-i nergis,
Derde saldın beni, hastehal ettin.
Hasretinden öldüm, öldüm, dirildim
Ne bir hatırladın, ne sual ettin.

Her beni görerken, ey çeşm-i yağı,
O kadar eyledin canlar almağı,
Kâh gösterdin, kâh gizlettin yanığı,
Âhir beni derde saldın, al ettin.

Uzun yıllar sana kaldım ben hasret,
Zerrece görmedim aşk ü muhabbet.
Her zaman ki, senden umdum şefkat,
Bir kavga başladın, gürültü ettin.

Ezelden var idi lûtf ü keremin,
Kâhvekâh beriye seyr ü kademin,
Vara vara arttı zulm ü sitemin,
Bilmedim, sonradan ne hayal ettin!

Hemiſe bu idi fikr ü hayalim,
İkimiz bir yerde hemdem olalım,
Neylemiſti sana Vâkıf, a zalim,
Onu gam elinde payimal ettin.

Bir beyaz gerdanlı, mermer göğüsü,
Gerdanına kurban minalar olsun.
Ucu taze taçlı siyah tellerin
Sadakası yeſilbaſ sunalar olsun.

Ne dedim ben sana, ey yüzü mahım,
Sen benden küsmüſsün, ey kıblegâhım,
Oldür beni, ger var ise günahım,
Al kanım ellerde kınalar olsun.

Nice ki, görürsün kendin filmesel,
Cemalındır cihan içre bibedel,
Kendin gibi gerek huyun da güzel,
Sende niçin böyle edalar olsun?

Dost dost ile abes yere savařmaz,
Sevenin sevenden gönlü bulařmaz,
Keyfsiz olmak güzellere yakıřmaz,
Güzelde gerek hoş safalar olsun.

İřittim küsmüřsün, tepreřti derdim,
Yalvarıp gönlünü almak isterdim,
Hizmetine name yazıp gönderdim,
Bizden sana çok çok dualar olsun.

Vâkıf, canan ile tard oldu ara,
İmdat sana kaldı, eyle bir çara,
Bir kafiye kayır, gönder ol yâra,
Belki derdimize devalar olsun.

Bir bölük yeşilbaş sunalar gibi,
Yığılıp gelmiştir Kazađa kızlar.
Ayna karşısında kara kaş ucun
İndirip getirmiş kulağa kızlar.

Her birinde mina gerdan, nazik bel,
Size kurban tamam ülke, tamam el,
Gülâb ilen düzenlenmiř kara tel
Hub yakışmiş beyaz gerdana; kızlar.

Gamze keman müjgân hadeng, göz elâ,
Yüz kan olur, iğri baksan hilâle,
Sözleri kand, ağızları piyale,
şeker ezmiř dile, dudađa kızlar.

Ey ağalar, nice sitem ettiler,
Vakfın canını çok incittiler,
Yine kalkıp katarlaşıp gittiler,
Sözlerin koydular kenara kızlar.

İçindekiler

O şuh gamzelerin, hancer kırpığım	3
Bir güzelin göğüsüne müştakım	5
Can verip yüz minnet ile almışım	7
Menekşe tek amber zülfün buy verir	9
Hayli vakittir ayrılmışız yâr İlen	11
Olmıyaydı böyle sefere çıkmak	15
Kalkıban aşk ile gûzar eyledim	17
Slyahtel görmedim Kür kıyısında	19
Bugün bir acayıp güzel sevmişim	21
Ey susen sümbülüm, al zenahdanım	23
Selvi boytum, bir çık görüm boyunuu	25
Doldu dimağıma zülfün amberi	27
Bir yüzü gül, rengi lüle, zülfü ter	29
Bir güzel ki, şirin ola binadan	31
Seraser bir yere yığılsa hublar	33
Dehanın sedeftir, dışlerin İnci	35
Bedenini gül yaratan İlahi	37
Bâd -i saba bir haber ver gönüme	39
Boyun sürahidir, bedenin bilür	41

Cemalın gözümden nihan olalı	43
Sen ey huri yüzlüm, melek simalım	47
Bâd -i saba, bir haber ver gönlüme	49
Bu nice zulmdür bana eylersin	51
Neden küsmüş tâb'î nazık olan yâr	53
Açıkbaşta eğer olsa bir dilber	55
Bulut zülfü, ay çehrelli güzelin	58
Vefasızsın, senden yüz çevirmişim	60
Ben yine hubların padişahından	62
Nerde görsem bir şuh, keman kaşını	64
Bir endamı nesrin, dudağı konca	66
Bahane tutuban, bizden gen gezme	68
Yine beni yanar yanar odlara	69
Çok zamandır, yârın hasretindeyim	71
Bedenin seraser gül harmanıdır	73
Sefalar getirip, teşrif buyurdun	77
Benim yârım süslenerek gelende	79
Name, gider olsan yârın küyine	81
Bir fitne eylemlî yüzü benlinin	83
Övünmesin kimse, güzelim, diye	85
Düğün oldu, bütün hublar yığıldı	87
Siyah zülfün kaddin ilen beraber	89
Humar gözlerini sevenden beri	91
Ne güzel sürmeden cilâ getirdi	93
Gerdanında, kametinde ayıp yok	95
Yine bayram oldu hublar evinde	97
Beni gark eyledin gam deryasına	99

Başına döndüğüm, toy adamları	101
Oğrun baka baka, ey çeşm -i nergis	103
Bir beyaz gerdanlı, mermer göğüslü	105
Bir bölük yeşilbaş sunalar gibi	107

Наг. № 25
Модель № 0-50
Конт. № 249770
Дата 14.08.83

Молла Панах Вагиф

Избранные стихи

(На турецком языке)

Редактор *Б. Джакир* Художник *Д. Муфаззаде*
Художественный редактор *М. Гасимов* Технический редактор
С. Миркишев

Сдано в набор 17/X-1968 г. Подписано к печати 12/XI-1968 г.
Формат бумаги 200X270. Физ. п. л. 1,75. Условн. п. л. 2.
Учтн. изд. л. 1,7. Заказ № 728. Тираж 5.000. Цена 21 коп.

Комитет по печати при Совете Министров
Азербайджанской ССР.

Азербайджанское государственное издательство
Баку, ул. Гуси Гаджиева, № 4.

Типография им. 26 бакинских комиссаров
Баку, ул. Али Байрамова, № 3.

B-7959

